

1903-04-05

AFSENDER

Oscar Matthiesen

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Menton (Frankrig)

Modtagersted:

Paris (Frankrig)

Omtalte personer:

Edward Phelps Allis

Marie Allis

Lorenz Frølich

Camilla Matthiesen

Georg Tersling

Edith Willumsen

Hans Willumsen

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/II/4 - M

DOKUMENTINDHOLD

Willumsens far er kritisk over for Willumsens kunst, og Matthiesen foreslår, at de får Lorenz Frølich til at tale med ham. Han tilbyder ligeledes at få Willumsens kunst omtalt i dagbladene. I Palais de Carnolès er Matthiesens loft med stjernebillederne ved at blive revet ned. Husets frue bryder sig ikke om udsmykningen, der minder hende om et cirkus. Matthiesen får ingen støtte fra arkitekten Georg Tersling, der anser Matthiesen som forholdsvis ubetydelig og som sin undergivne. Misse er stadig syg og skal måske på sanatorium nede i Frankrig. Derudover glæder det Matthiesen, at det går godt med Willumsens skole i Paris.

TRANSSKRIFTION

Menton 5 April.

Kjære Ven Willum!

Tak for Dit lange gode Brev. Kunsten, Willum, den går nu nok i Orden for Dig. Men det gør mig ondt at Din Fader stiller sig så forkert til det Hele; og den første Tanke jeg får ved Dit Brev er, hvorledes jeg kan hjælpe Dig. Tror Du ikke det ville gøre Indtryk på Din Fader om fr. Expl. gamle Frølich gik op og snakkede med ham om Dig og Din Kunst? Han er jo en gammel pæn Mand og Etatsråd! Ifald Du synes det, så svar mig strax, og jeg skal skrive til Frølich og bede ham gøre det – og også skrive hvad han skal sige i Hovedtrækkene.

II

Det kunne dog måske hjælpe. Eller kender Du andre, som Du mener er bedre, eller som havde for Din Fader gældende Autoritet. Skal jeg skrive til ham? – men jeg gjælder vel ikke noget. Noget, må der gøres, synes jeg. Hvad har Du udstillet hjemme – så skal jeg se at få det særlig omtalt i Bladene; det ene med det andet kunne måske hjælpe, og der kan gøres så meget; og man kan virke og indvirke på mange med Held, når det ikke gjælder Ens egne Ting. Jeg skal gøre Alt hvad jeg kan Willum; sig mig blot hurtigt hvad Du selv ønsker.

Jeg har det heller ikke let i denne Tid med Kunsten (selv min Skrift røber vist min Nervøsitet). Jeg har at kæmpe imod en Overmagt, nemlig min Amerikansk franke Frue. Franske Damer, har jeg lagt Mærke til, synes ikke om mit Naturel; og det er meget

III

kedeligt, når man arbejder for dem. Hun har, som andre, kun Interesse for at blive tykt smigret. Og da jeg nu ifølge Stilen i Huset, som jeg dekore[rer]¹, må vælge Emner af den græske Mythologi el. lignende; og hun absolut intet kender til den, og heller ikke har spor af Kunstinteresse, så går det ud

over mig. Arkitekten har jeg ingen Støtte i, da han heller ikke har blot mindste Interesse for Malerkunst eller Skulptur. Han har den Opfattelse, at alle der arbejder i en Bygning han opfører, er hans Undergivne, og da vi forleden diskuterede det Spørgsmål sagde han, at der var sku ingen der spurgte om, hvem der havde malet eller billedhugget det ene eller det andet, men kun hvem Arkitekten var. Nu har man igår begyndt at hugge hele det Loft ned igjen, som Du og Edith i Julen syntes bedst om; det store Soveværelse med Stjernebillederne, fordi Madame synes det er frygteligt at have alle de Dyr (Stjernebillederne Enhjørningen, Tyren, Vædderen o.s.v.) som kun minder hende om – Circus. Og så er hun bleven frustreret over at jeg har sagt at der var Tradition for at fremstille Stjernebillederne således; det kender hun nemlig ikke, og så er det efter franske Forhold en Grovhed at gjøre opmærksom på til en Dame. Men da Arkitekten ændrer sin Mening øjeblikkeligt efter Madames mindste Yttring – så hugges nu mit Arbejde ned for Fode. Så har jeg i hendes Værelse malet en Fresko, som jeg selv synes er bleven god, både fri i Farven og i Følelsen, Perseus og Andromeda. Hun har set Skitsen og jeg har flere Gange forklaret hende hvad det var; og da hun nu såe det færdigt igjennem Stanglorgnetten sagde hun hånligt

qu'est qu'il fait jeun homme?

Og Arkitekten havde strax fat i mig at jeg måtte lave noget andet, sådan noget mere sødt indtagende. Og det er et Ar-

2)

bejde som jeg har lagt Alt det i som jeg formår. Men lave noget andet gjør jeg nu ikke – jeg ærgrer mig bare – eller sørger, for det er egentlig det man gjør. Den eneste Glæde jeg har er, at Mr Allis, Ejeren af Palaiet, er en fintfølende Mand, og er glad for mine Arbejder; men han formår blot ikke at stå imod de andres Brutalitet. Og nu skal Arkitekten lave et Loft til Soveværelset som bliver mindst fem Gange så dyrt som mit; og jeg kan mærke, at han har lovet Madame at "skaffe hende noget Extra"; og nu bliver det gjort af – Gibsere; overbroderet med støbt Skidt. Nej det er sågu ikke let at gå sine egne Veje og følge sine Stjærner. En idealistisk Arbejds måde er ikke i Kurs i denne Verden. I mit Tilfælde hør, er den ikke engang bemærket. Det glæder mig meget at det går godt med Din Skole, Skolerne i Paris er

Grunden til at de "store" Malere har så meget at bestille; der er intet siger man, som gjør dem mere bekendte end Elevernes Omtale. Så giv Du kun den So Flæsk, alt kommer igjen som Kællingen sagde. Undskyld at jeg får lyst til at udtrykke mig lidt prosaisk nu da jeg har lettet mit idealistiske Hjærte!

Om Misse kommer herved véd jeg nu næsten ikke, da jeg jo snart er færdig med mit Arbejde. Men hvis hun gjør det, da bliver det for at komme på et Sanatorium hernede; hun har lidt meget i Vinter, og trænger til særlig Pleje. Kommer hun over Paris, da se til hende; hun er sikkert ikke selv stærk nok til at søge Jer. – Når jeg får taget et Fotografi af Krigerens Hjemkomst skal jeg sende Dig det. Men Relieffet er modelleret i flat Lys, så Fotografiet giver vist ikke meget andet end Hvidt på mørk Bund. Tak Madame Edith for hendes elskværdige Brevkort, det skal indlemmes i min Samling af Reliquier. De bedste Hilsner til Jer begge – godt Mod!
Din Oscar M.

¹ Ordets endelse er utydelig.

Menton 7 April.

Kjære Ven Willum!

Tak for dit lange gode Brev.
Kjæresten, Willum, den gør mi
nok i Ordene for Dig. Men
det gjør mig ondt, at din Far,
der stiller sig så forkert til
det Hele, og den første Tanke
vi får ved dit Brev er, hvor
lidet vi kan hjælpe Dig.

For du ikke det vilde gøre Ind,
træk på din Fader om f. Ex. pl.
gamle Frølich gik op og sukkede
med Næse om Dig og din Kærl.
Han er jo en gammel pæn Mand
og Etatsråd! Hørd du synes
Godt, så var mig strax, og vi
skal skrive til Frølich og bede
ham gøre det - og vi skal
ham vise i Hovedtrek.

II
Jeg kunne dog måske hjælpe.
Eder kunde I andre, som I
mener var bedre, eller som havde
en for Iri Pader gældende Autoritet.
Skal vi skrive til ham? — men vi
gjælder vel ikke noget. Noget må
der gøres, synes jeg. Hvad har I
indstillet Njemene — er det jeg se
at for det herlig omtalt i Gladning,
det ene med det andet kunne måske
ikke hjælpe, og der kan gøres så meget,
et; og man kan måske og indvirke
på mange med Held, når det ikke
gjælder Eus egne Ting. Jeg skal give
Alt hvad jeg kan William; og mig
blot kærtlig hvad I selv ønsker.

Jeg har det heller ikke det i den
Frd med Krimten (se min Skrift
røbe mit min Anvisitet). Jeg har
al Kampen imod en Orsmagt, nemlig
min Amerikansers Frække Præ. Frække
Damer, som jeg langt Mærke til, synes
ikke om mit Oreturel; og det er meget

III
Kedeligt, når man arbejder for dem.
Hvis der, som andre, kun Interesse for
at blive tægt smigret. Og da vi nu
ifølge Stilen i Huset, som vi dekorerer,
må vælge Emner af den græske Myt,
thologi etc. lignende; og him absolut
intet kender til den, og heller ikke
har Spor af Kunstinteresse, er det
vel ud over mig. Arkitekten har jo
ingen Støtte i, da han heller ikke
har blot mindste Interesse for Maler
kunst eller Skulptur. Han har den Op-
fattelse, at alle der arbejder i en Kunst
mig han opgive, & hans Mandagisme
og da vi således diskuterede det Spørgs-
mål sagde han, at der var den rigtige
der spurgte om, hvem der havde rettet
eller Villedningset det ene eller det
andet men kun hvem Arkitekten
var. Men her må man gøre bemærk at
hvis alle det Skost med sig selv, som
Joh & Edith i Jule og efter Vedet om,
det store Sovende med Sjælevillidelse,
Moi Madame synes det & frygteligt

at have alle de Jyr (Stjernetillederne
Eukjörningu, Týnnu, Veddur o.s.v.) som
kun minde kunde en - Circus. Og
se & kun blev foruarmet over at
vi har sagt at de var Traditionen for
at fruntille Stjernetillederne således,
det kunde kun nemlig stemme, og så
det efter franske Forhold en Grovhed
at gøre opmærksom på til en Dame.
Men de Arkitekturer deres sin Mening
øjeblikkeligt efter Madamens umiddelbare
Gytring - se Mugges sin mit Arbejde
med for Præd. Se her på i hendes
Værelse malet en Enkelte, som på selv
synges & blev god, både på i Parven
og i Dilekser, Persers og Andromeda. Her
var sel Skitser og på her blev Jante
Indhold kunde hvad det var, og da
kun nu se det forrest & se jern
Stanglorquettere sagde kun nærligt
qu'est qu'il fait le jeune homme?
G Arkitekten havde strax sat i gang et
på måtte have noget andet, således nok
men rød indtagende. Og det & det her

2/ Hejæ som vi har lagt Al det i tom
vi fornuft. Men love noget andet
gjør vi en ikke - vi dog mig bare
- eller rigtig, for det er egentlig det man
vinder. Der er en Glæde vi har, at
Mr. Ellis, Ejeren af Palais, er en fin,
følelses Mand, og er glad for mine
arbejder, men han forstår vel ikke
at det er indad de andre Gæstehuset.
Og som skal Arkitekten have et skønt
et Sovværelse som bliver min
Jeg ganske så dybt som mit; og vi
kan mærke, at han har sendt Madame
at "skaffe hende noget Extra"; og nu bliver
det gjort af - Gipsen, overbragt
med støbt Skind. Men det er vist
ikke let at gå sine egne Veje og
følge sine Stjerner. En idealistisk
Arbejdsmand er ikke i Kurs i denne
Verden. I mit Tilfælde var, og den
ikke engang bemærket.

Jeg glæder mig meget at du så ser
ind i Skole; Skolene i Paris er

Grundem til at de "store" Malere
har så meget at betælle, der & intet
viser man, som gjør dem mere be-
kendte end Elvernes Omtale. Så
gør du kun den So Plæk, der kom-
mer igrunden som Kællingen sagde. Mind
skyld at du for højt vil at udtrykke
mig lidt provokisk nu da du har liddet
mit idealistiske Hjerte!

Om Minus kommer kornet ved du nu
mestom ikke, da du si snart & forag med
mit Arbejde. Men hvis du gjør det,
da bliver det for at komme på et så
naturligt Nævede, som her blev meget
i Hvide, & trænger til særlig Pleje. Kom
nu kun over Paris, da se til Hvide,
du & sikkert ikke selv stærk nok til
at sige Jer. - Hvis du for tarst et
Fotografi af Brigerens Hjemkomst skal
du sende mig det. Men Relieffet & modellen
i plat søs, i Fotografiet viser mit ikke
meget andet end Hvidt på min Grund.
Tak Madame Edith for hendes elskværdige Brev
kort, det skal indkomme i min Samling af Be-
lignier! De bedste Hilsener til Trøge - Best. Kære!
Din Ode, M.